

акціями. Учасниками таких акцій вимагається дозволити ввезення автомобілів більш «старшого віку» та зменшення платежів під час митного оформлення вказаного автомобіля.

Не вдаючись до економічних аспектів обґрунтування або навпаки заборони схеми «Євроблях», розглянемо тільки екологічний аспект. Так, якщо порівняти вимоги щодо викидів між автомобілями, які відповідають екологічним стандартам «Євро-3» та «Євро-5», можна буде побачити, що за окремими показниками різниця між ними складає 2–3 рази. І це за умови, що кожен з автомобілів відповідає заявленим стандартам. Сторінки Інтернету в Україні рясніють оголошеннями про відключення каталізатора або встановлення «обманки лямбда-зонду». За словами фахівців, відключення каталізатора в автомобілі перетворює його на автомобіль, який практично не відповідає жодним вимогам чи стандартам. Однак, це дозволяє експлуатувати такий автомобіль за умови несправності системи випуску відпрацьованих газів та використовувати менш якісне паливо.

На нашу думку, в аргументації доцільності дозволу ввезення на територію України вживаних автомобілів, які не відповідають вимогам запроваджених стандартів «Євро-5», а в перспективі «Євро-6» не можна застосовувати аргументи скрутного матеріального становища українців. Адже, автомобіль не є єдиним транспортним засобом, а являється більш комфортною та ключовою – витратною альтернативою громадському транспорту. З точки зору екологічності, результатом придбання автомобіля – комфортністю пересування користується його власник (користувач), а екологічні наслідки відчувають всі оточуючі.

Заради об'єктивності дослідження, дійсно необхідно визнати що вартість «розмитнення» автомобіля в Україні є досить високою, що і породжує проблему дисбалансу вартості автомобіля між Україною та країнами Європи. Однак, необхідно зауважити, що далеко не всі країни ЄС мають невеликі ставки податків при першій реєстрації автомобіля на своїй території. Крім того, обіг автомобілів між країнами ЄС виключає митні тарифи в силу власного законодавства ЄС. І ключове, ставки обов'язкових витрат з власників автомобілів (податки, страхування тощо) в багатьох країнах залежать від віку та екологічного класу автомобіля.

Для подолання проблем «євроблях» в Україні, в тому числі екологічних вбачається доцільним наступне. По-перше, встановити (відновити) податок з власників транспортних засобів (експлуатаційний податок) і встановити його прогресивну шкалу. Сума податку має залежати не стільки від віку, скільки від екологічного стандарту, якому відповідає автомобіль. По-друге, відомості про екологічний стандарт, якому відповідає автомобіль, мають вноситися до реєстраційних документів та перевірятися при проходженні технічного огляду, систему якого планують відновити найближчим часом. По-третє, поширити обов'язок сплати названого експлуатаційного податку на автомобілі, які в сукупності за рік перебувають в Україні впродовж 60–90 днів. Це дозволить порівняти в правах та обов'язках власників автомобілів з вітчизняною та іноземною реєстрацією.

Крім того, держава має докладати більше зусиль для створення інфраструктури комфортного та швидкісного електротранспорту, також розбудови мережі вело транспорту, який у швидкості пересування в місті в час-пік, не поступається індивідуальному транспорту.

Одержано 30.10.2018

УДК 342.922

Віктор Петрович БУЛАЄВ,

*здобувач наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук)
наукової лабораторії з проблем забезпечення публічної безпеки і порядку
Національної академії внутрішніх справ*

ЩОДО ОПТИМІЗАЦІЇ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН МІЖ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ ТА ГРОМАДСЬКІСТЮ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Забезпечення успішного вирішення основних завдань Національної поліції України у сфері публічної безпеки і порядку залежить не лише від своєчасної та злагодженої діяльності усіх її підрозділів та служб, а й від ефективної взаємодії з іншими суб'єктами, на

які покладено виконання функцій у зазначеному напрямі. Під час здійснення своєї діяльності забезпечення правопорядку структурні підрозділи Національної поліції України взаємодіють у різноманітних формах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також громадськістю, на які в силу чинного законодавства покладено окремі функції щодо забезпечення публічної безпеки та порядку, запобігання (протидії) злочинності.

В останні роки проблема взаємодії поліції з іншими суб'єктами протидії злочинності викликає не лише громадський, але й науковий інтерес. Дослідження громадської думки з приводу діяльності поліції в Україні свідчить про постійне зростання недовіри населення до поліції у сфері захисту основних прав і свобод людини і громадянина та ефективної протидії злочинності. У зв'язку із цим взаємодія Національної поліції України з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадськістю є важливим напрямом забезпечення ефективної поліцейської діяльності в державі, в тому числі і діяльності щодо забезпечення публічної безпеки і порядку.

Відповідно до Конституції України громадяни України мають право створювати в установленому Законом порядку громадські об'єднання для участі в охороні громадського порядку, сприяння органам місцевого самоврядування, правоохоронним органам, Державній прикордонній службі України та органам виконавчої влади, а також посадовим особам у запобіганні та припиненні адміністративних правопорушень і злочинів, захисті життя та здоров'я громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, а також у рятуванні людей і майна під час стихійного лиха та інших надзвичайних обставин [1, с. 12].

Національна поліція України відповідно до покладених на неї завдань здійснює превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання вчиненню правопорушень; виявляє причини та умови, що сприяють вчиненню кримінальних та адміністративних правопорушень, вживає в межах своєї компетенції заходів для їх усунення; вживає заходів з метою виявлення кримінальних, адміністративних правопорушень; припиняє виявлені кримінальні та адміністративні правопорушення. Проте слід відзначити, що Національна поліція України здійснює запобіжну діяльність не ізольовано, а в різних видах взаємодії з іншими суб'єктами запобігання злочинності [2, с. 9].

Взаємодія поліції з громадськістю здійснюється відповідно до пріоритетних напрямів, які передбачені такими основними міжнародними нормативно-правовими актами, як Декларація про поліцію та Європейський кодекс поліцейської етики.

Ці документи рекомендують державам організовувати діяльність поліції відповідно до професійних стандартів взаємодії підрозділів поліції з громадськістю та передбачають, що:

- діяльність поліції перебуває в тісному контакті з громадськістю, і ефективність діяльності поліції залежить від публічної підтримки;
- поліцейські організації, окрім забезпечення правопорядку, виконують соціальні, а також сервісні функції в суспільстві;
- довіра населення до поліції тісно пов'язана з їх ставленням до громадськості, зокрема їх повагою до людської гідності та основоположних прав і свобод особи;
- робота поліції повинна бути організована в такий спосіб, щоб сприяти хорошим зв'язкам поліції з громадськістю;
- поліцейські організації повинні бути готові надати об'єктивну інформацію про свою діяльність громадськості без розкриття конфіденційної інформації [3, с. 21].

Інформування громадськості про стан правопорядку, заходи, які вживаються щодо попередження правопорушень, покладається на керівників територіальних органів поліції. Із цією метою керівники територіальних органів поліції періодично проводять особисті зустрічі, прес-конференції, а також використовують мережі Інтернет для оперативного поширення інформації про діяльність органів поліції, в тому числі й у сфері боротьби зі злочинністю та профілактики правопорушень тощо.

З метою якісного реформування правоохоронної системи в Україні та підвищення ефективності діяльності поліції у сфері протидії злочинності на сучасному етапі дуже важливою є співпраця з громадськістю (населенням), удосконалення дій громадських формувань з охорони публічного порядку, участь поліції у вирішенні проблем певної території, в межах якої мешкає громада. Адже вдосконалення взаємодії поліції з населенням на партнерських засадах є необхідною умовою існування довіри громадян до правоохоронних органів зокрема та до органів державної влади в цілому [4, с. 30].

Громадські формування надають допомогу органам Національної поліції в забезпеченні запобігання адміністративним проступкам і злочинам; інформують органи Національної поліції про вчинені або ті, що готуються, злочини, місця концентрації злочинних угруповань; сприяють органам Національної поліції у виявленні і розкритті злочинів, розшуку осіб, які їх вчинили, захисті інтересів держави, підприємств, установ, організацій, громадян від злочинних посягань. Слід відзначити, що в розвинених країнах світу поліція має досить високий соціальний рейтинг, що пов'язано, в першу чергу, з довірою до держави та її інститутів, впевненістю в тому, що поліція прикладе максимум зусиль для захисту прав і свобод громадян та протидії злочинності. А тому саме соціальний рейтинг поліції є найбільш об'єктивним критерієм визначення ефективності її діяльності і повинен бути врахований під час вивчення та використання зарубіжного досвіду для реформування правоохоронних органів України [5, с. 83].

Закон України «Про Національну поліцію» одним із основних принципів діяльності поліції закріпив таке положення: діяльність поліції здійснюється в тісній співпраці та взаємодії з населенням, територіальними громадами та громадськими об'єднаннями на засадах партнерства і спрямована на задоволення їхніх потреб. У зв'язку із цим уперше в Україні на законодавчому рівні в якості основного критерію оцінки ефективності діяльності Національної поліції України визнано рівень довіри населення до поліції, а не високий рівень розкриття злочинів, яким керувалася міліція.

На основі зазначеного робимо висновок про запровадження в діяльність поліції України моделі Community Policing, як основи формування та розвитку партнерських стосунків між поліцією та громадськістю. Ця модель зорієнтована, в першу чергу, на сервісне обслуговування населення поліцією та необхідність підвищення ступеню участі місцевого населення (в тому числі й окремого громадянина) в забезпеченні безпеки, громадського порядку, а також вирішення місцевих проблем запобігання та протидії злочинності.

Список бібліографічних посилань

1. Конституція України : закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про Національну поліцію: Закон України : наук.-практ. комент. / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ; за заг. ред. В. В. Сокурєнка; О. І. Безпалова, К. Ю. Мельник, О. О. Юхно та ін. ; передм. В. В. Сокурєнка. Харків : Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2016. 408 с.
3. Декларація про поліцію : резолюція Парламентської асамблеї Ради Європи від 08.05.1979 № 690 (1979) / База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_803 (дата звернення: 26.10.2018).
4. Голуб М. В. Взаємодія поліції та населення як обов'язкова умова забезпечення належного стану публічного порядку в сучасних умовах. *Форум права – Forum prava*. 2016. № 2. С. 30–33 URL: http://nbuv.gov.ua/jpdf/FP_index.htm_2016_2_7.pdf (дата звернення: 26.10.2018).
5. Юнін О. С. Зарубіжний досвід адміністративно-правового регулювання діяльності правоохоронних (поліцейських) підрозділів і можливості його застосування в Україні. Харків : НікаНова, 2015. 456 с.

Одержано 30.10.2018

УДК 342.97-057.36

Ірина Геннадіївна БУХТІЯРОВА,

кандидат юридичних наук,

викладач кафедри публічного управління та адміністрування

Національної академії внутрішніх справ;

Дар'я Олександрівна ПАХОЛЬЧЕНКО,

студентка Національної академії внутрішніх справ

ДОКТРИНАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Під адміністративною послугою у сфері внутрішніх справ слід розуміти діяльність органу (підрозділу) внутрішніх справ, що виражається в здійсненні дій і прийнятті рішень у формі документованої інформації (документа), розпорядження, котрі відбуваються в